

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Morte Gerbrandi Abbatis Clari campi, cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

fortem pœnitentiam alterius cuiusdam mulieris;

CAPVR XXX X.

NOn est diu quod virgo quædam Leodiensis, Osilia nomine, cui cuidam nuperat Métenſi, quo mortuo, quia pulchra erat valde, canonicus quidam Leodiensis illam duxit, in tantum eam amans, ut per clausuram ab humanis aspectibus eam remoueret. Post cuius mortem, illa de peccatis suis dolens, iuxta ecclesiam sancti Seuerini se reclusit, ubi ex nimia cōtritione sape lachrymas sanguineas profudit: insuper & vinculis ferreis se ligari fecit, cum quibus cùm sterillet in oratione, omnia dirupta sunt. Timēs verò eadem vincula Deo non esse accepta, secundò ligata est; quod cùm confessā fuisse Abbatii sancti Læberti, dolentē consolans, ait: Qui dixit Mariæ Magdalena; Dimissa sunt tibi peccata tua, ipse vincula disrupta tua, sicque consolata est. APOLLONIVS: Si qua residua sunt de morte justorum, ut explicitur oro. CAESARIVS: Quædam tibi adhuc de his referam, in quibus consoleris simul & terreas.

CAPVR XXX.

Ante hoc quadrienniū Gerbrandus Abbas Claricampi in Frisia, cum Abbatie nostro de capitulo rediens generali, in via infirmari cœpit, ita ut cum maximo labore Foniacum perueniret: ibique diem clausit extremum. In ipsa die mortis eius, sanctimonialis quædam de Sion, quæ domus est ordinis nostri pertinens ad Clarum-campum, facta in mētis excessu, vedit animam eius ab angelis in cælum deferi: expressit etiam domum & locum sepulturæ eius, necnon & habitum, in quo sepultus est. Vedit insuper successor eius Iuoni duos dari baculos, scilicet virgas pastorales, ex quibus primam abjecit, alteram retinuit. Idem Iuo Prior fuerat in Claro-campo, de quo assumpitus est in Abbatem sancti Bernardi: deinde post breue tempus mortuo prædicto Gerbrando, qui fuerat grandæus, & justus, & disciplinatus, idem Iuo, Abbatie meo præsente, necnon & me, factus est Abbas Claricampi: sicq; secundū quod de illo preosten-

Lucas 7.

ostensum fuit, primum baculum abjecit, alterum ad-
huc retinens.

CAPVT XXXI.

IN monte sanctæ Walburgis sanctimonialis quæ-
dam fuit * Vdewolt nomine, femina bona, & lati-
feruens in religione; hęc cūm iam agonizaret, sicut
audiui à fororibus, quæ præsentes erāt, manum extē-
dit contra ostium, dicens: Ecce nuncius Dei foris stat
expectans animam meam, sicque post modicum redi-
didit spiritum, ab eodem angelo deducenda in para-
disum. Hoc etiam scias, quod sāpe à mortuis viui vo-
cantur. Verbi causa.

CAPVT XXXII.

Ante paucos annos Heidenicus sacerdos, & viui à
cellarius noster maior, in somnis apparens *moriuis*
successori suo Conrado, tunicam propriam *vocan-*
ei tradidit induendam; quam cūm ille induisset, infir- *tur.*
mitate præuentus, post dies paucos defunctus est.

CAPVT XXXIII.

Nondum annus elapsus est, quod Lambertus mo-
nachus noster, nocte dominica in choro obdor-
miens, Richvvinum nostrum Cellerarium, ante
aliquot annos defunctum, chorum intrantem cōspe-
xit: & cūm annueret ei manu, dicens: Frater Lamber-
te, veni simul ibimus ad Rhenum. Ille sciens eū mor-
tuum, renuit, & ait: Credite mihi, non ibo vobiscum.
A quo cūm repulsam pateretur, ad oppositum chorū
severtens, quendam senem monachum Conradum
nomine, qui circa quinquaginta annos militauerat in
ordine, simili signo ac verbo vocauit: quem ille mox
secutus est, caputio capitī imposito. Eadem die post
cēnā, cū Prior quosdā ex nobis vocasset, & idē Cōra-
dus præsens esset, ait ei, me audiēte, iā dictus Lābertus:
Verē dñe Cōrade, vos citò moriemini: in hac enim cu-
culla vidi vos hac nocte Richvvinū sequentē, referens
ei visionem per ordinem: cui ille respondit: Non curo,
modò vellem esse mortuus. Sequenti die, si bene me-
mini, infirmare coepit, & post breue tempus defun-
ctus, in eadem cuculla sepultus est.